

מדברי חז"ל:

עיקר החיות והתיקון והקיום של כל הבריאה, הוא על ידי שבני אדם שמשונים בדעותיהם, נכללים יחד באהבה ואחדות ושלוש" הרב קוק, ליקוטי הלכות

על ימין ושמאל ומה שביניהם – אוסף אמרות מעוררות חשיבה

**כיצד
העיד**

"גורל העם היהודי שונה מגורלו של כל עם ועם, לא רק מאז יציאתו של העם היהודי בגולה, אלא גם בשבתו בארץ. זה היה עם קטן בעל רוח גדולה, עם גאון שהאמין ביעוד החלוצי שלו בעולם, באנושות, ייעוד שטופח על ידי נביאי ישראל. עם זה הביא לעולם אמיתיות ותביעות מוסריות גדולות, נצחיות. עם זה התנבא על אחדות הבורא והבריאה, על יקר האדם הנברא בצלם אלוהים, על צדק חברתי, על שלום בינלאומי, על 'ואהבת לרעך כמוך'. עם זה חזה לראשונה את חזון אחרית הימים, חזון חברה אנושית חדשה" (דוד בן-גוריון).

"אין לך דבר שלא יעבור תחת חוק הברזל של התפתחות הדרגתי, המסובב ובא מכוח התרוצצות של שני כוחות זה בזה: א. כוח פוזיטיבי, דהיינו כוח בונה, ב. כוח נגטיבי, דהיינו כוח שולל ומהרס. ועל ידי מלחמתם הקשה והתמידי זה בזה, נמצאים יוצרים ומשלימים את כלל המציאות בכלל, וכל פרט של המציאות בפרטיותו. והכוח השולל, המתגלה בכל מצב מדיני בסופו, הוא המגביה אותו למצב יותר טוב ממנו. וכן הולכים המצבים בזה אחר זה, עד שהוא מגיע על שלמותו הסופי" (הרב יהודה אשלג - "בעל השולם", מאמר "ביקורת למרקסיזם").

חכמות של גדולי עמנו בכדי למצוא, אולי, רזון לתעלומה ופתרונות לבעיה. והחלטתי לשתף אתכם בכמה נבחרות מתוכן. "לא נגעת":

"והנה הסימן העיקרי למחלת השעה – ההתפוררות הפנימית האיומה, ריבוי המפלגות, שנאת אחים, האוכלת בנו בכל פה, מעשי ההרס והחורבן הפנימי של המפלגות הקיצוניות" (חיים נחמן ביאליק)

"רוב העם איבד את צורתו הרוחנית העתיקה, ומיעוטו אף שקוע ברדיפה אחרי כל הבלי החיים, בזיופי מפלגות ושקרים מקובלים, בתגרות וקטטות ושנאות חנם, וצורתו הרוחנית אף היא לבוש חיצוני היא ולא אור פנימי" (הלל צייטלין, "ספרן של יחידים").

"לב העם הוא היסוד אשר עליו תיבנה הארץ. לא בחיל ולא בכוח, כי אם ברוח" (אחד העם, מאמר "לא זאת הדרך").

"הקשר שאיחד את היהודים במשך אלפי שנים ושמאחד אותם היום הוא, מעל הכול, האידאל הדמוקרטי של צדק חברתי, בצירוף האידאל של עזרה הדדית וסובלנות בין כל בני האדם עלי אדמות" (אלברט איינשטיין).

אחד הנושאים שתמיד ריתק אותי, ובו זמנית הדאיג אותי הוא הקוטביזם הזו שקיימת בעם שלנו, אולי יותר מכל אומה מערבית אחרת. סה"כ, אנחנו הרי עם ותיק מאוד. עם בן 4000 שנה. עם שגר כאן בארץ ישראל באופן מקוטע כבר יותר מ- 3500 שנה. לכאורה היינו אמורים להיות מיוצבים על עצמנו. נכון, היינו 2000 שנה בגלויות שונות. נכון, נדבקו בנו תרבויות שונות ומשונות. נכון, עברנו טראומות, שדורשות גדוד פסיכולוגים במשרה מלאה פחות או יותר לכל החיים, בכדי לאזן אותם. נכון, הגנים שלנו לא ממש נוחים – "עם קשה עורף", ונכון שיש מספר פרשנויות אין סופי לתורת ישראל ולמה ריבוננו של עולם מצפה מאתנו. מה טוב ומה רע. אבל אנחנו הרי העם הנבחר, לא? אנחנו אלו שעמדו במעמד הר סיני יחד וקיבלנו על עצמנו את חוק הערבות, ואת התורה ואת ההארה הגלומה בה הלא כן? אנחנו אלו שבנו כאן חברה מופת, שמעולם לא הייתה כדוגמתה בעולם לפני 3000 שנה. ואנחנו אלו שניתנה לנו ארץ ישראל שוב, כנגד כל הסיכויים ממש, כנס גלוי ללא צלו של ספק. אין כמונו להבין את חשיבות האחדות שלנו, ואין מצולקים כמונו כך שנהיה מוכשרים להבין מה קורה כאשר אנו נותנים לשנאת חנם לחלחל ללבנו. ובכן, עם מחשבות אלו בליבי הלכתי לשוטט לי בין אמרות

מאוד בסוד הברכות של יעקב לבניו: "ראובן ... פחז פחז אל-תוטר... שמעון ולוי אחים כלי חסם מכרתיכם... יהודה... רבץ פאריה וכלביא מי יקימנו... ומחקה מבין רגליו... זבולן לחוף ימים ישכן... יששכר... ויהי למס-עבד... דן ידיו עמו... גד גדוד יגדו... נפתלי... הנתן אמרי-שפר... בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל.

לכן כל ניסיון שלנו לנסות לכפות דרך חיים אחת על פני האחרת נידון מראש לכישלון. לכן גם התפזרנו לגלויות שונות, ורכשנו תרבויות שונות. לכן יש בנו דרכים שונות ומסורות שונות להנכיח את השפע האלוהי באור חסדים, כל אחד באופן שונה. ולכן הדבר שאמור לאחד אותנו מעל כל השונות שהיא ממש בשורשנו, היא האחדות, דווקא על פני השונות, מתוך רצון אחד תם טהור ונצחי לאהבת חינוס בינו. זה היופי של העם שלנו. זה הקסם שאנחנו צריכים להראות לעולם ולהפיץ אותו על מנת שיישמו אותו גם כל אומות העולם, כלומר להפרות ולהרבות את הכוונה האלוהית הזו אל כל העולם. כמו הברכה שבורכנו בה. אל נא ניכנע לשונות, אל נא ננסה לכפות אחידות, אך אנא אחי, בואו נחזיר לנו יחד את האחדות.

איל רגב

“ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם-רב”

התגלמות הבורא) בעולם. על מנת לעשות זאת, עלינו להגיע לאחדות. אך לא לאחידות. כלומר עלינו להכיר ולהנציח את השונות שיש בנו. כי לכל אחד תפקיד אחר ולכל שבט ייעוד אחר, כך שנשלים ביחד על פני השונות את מעשה בראשית. ואכן נעשית הבחנה ברורה

פרשת ויחי נסובה סביב ימינו האחרונים של אבי העם שלנו, יעקב, הוא ישראל, והברכות אשר הוא מברך את בניו ובני בנו יוסף, שהם האבות של 12 שבטי עמנו. מה שכל כך אקטואלי בפרשה זו היא האבחנה הברורה בין השבטים. לא כולם זוכים לאותה הברכה, אלא כל שבט מהווה חלק אחר בעם, עם תכונות ייחודיות וייעוד אחר. בפרשה זו עובר יעקב שבט שבט, ילד ילד ונותן לו ברכה שונה והגדרת תפקיד שונה. אבל לפני כן מברך את כולם בברכה אחת משותפת, הברכה לה זכה יעקב אביהם: "ויאמר אלי הנני מפרך ונהרבי אתך ונתתי לך עמים ונתתי את-הארץ הזאת לזרעך אחריו אחת עולם". כלומר לכולנו ברכה אחת: שלה כמה רבדים: ברובד הגשמי להוביל את עמי העולם, ולגור בארץ ישראל לנצח נצחים. וברובד העמוק יותר, להכיל בתוכנו את כל רצונות העמים ולהכפיף אותם לרצון ישראלי, כלומר להפוך את רצונם לצינור לאור האלוהי, כך שכל העונג והשפע של העולם יהיה לשם שמיים, על מנת להפיץ אהבה ללא תנאי (שהיא

ילדי הקשת

ילד השבוע: נוח טפליה

גיל: 10 אוטוטו (כיתה ה')

קבוצה: תפילה

המשפחה שלי: אמא גלי, אבא עדי, יעל א1, דביר בגן רימון

ספר אהוב: לא כל כך קורא עכשיו... אבל הארי פוטר

מאכל אהוב: מרק עוף

תחביבים: כדורגל, לשחק בטבלט, להיות בנייד

החברים הטובים שלי בקשת: נתאי קופטיאב, יואב ינר, עומר גמליאל, אורי ונדר

הדברים שאני אוהב/ת בקשת: שזה ב"ס משלב בו אפשר לראות מסורות שונות

של משפחות: מה קורה אצל חילונים למשל בשבת ובחגים

שיעור הכי אהוב בביה"ס: לא אוהב

מורה אוהב/ה: לא אוהב

כשמשמעם לי בשיעור אני: מנסה לישון (לא מצליח, לפעמים כמעט...)

החיה האהובה עלי: כלב. אפשר לשחק איתו והוא חמוד

מה אני אוהב/ת לעשות בשבת? לשחק פוקר עם חברים

כשאיה גדולה/אצה להיות: שחקן כדורגל